

TORNAI JÓZSEF

Halál és idő

*De jó férj-feleség a halál és idő!
Egymás karját fogják ikerlángok gyanánt!
Egyik nézi, amaz milyen előkelő,
a másik is lesi párja méregfogát.*

*Egyik szülő asszony, társa nemző apa:
egyik szaporítja, mit a másik elvet.
Honnan tudhatnánk meg, a világuúr agya
hogyan osztja köztük a gyorsabb szerelmet?*

*Tízévesen halsz meg, az idő az erős,
vénhedt korodig élsz, a halál falja föl,
ami, bármeddig érsz, de végül is legyőz.
A feleség-idő, ha tovább tündököl,*

*mint a férji halál, átváltozik mohó
hímmé, nincs közöttük titok,
halálod nem talál, és a percmutató
elájult csuklódon mindhiába forog.*

Quod non licet bovi

*A pacsirta nyila szólt,
a pacsirta nyila szólt,*

*fönn a kékben valahol,
fönn a kékben valahol.*

*Szívemmel is hallgattam,
szívemmel is hallgattam*

*borsosmenta-illatban,
borsosmenta-illatban,*

*míg a vadvizek partján,
míg a vadvizek partján*

*kóboroltam hajdanán,
kóboroltam hajdanán.*

*Így szeretnék vidáman,
így szeretnék vidáman*

*elmenni végórámban,
elmenni végórámban,*

*fölnézni mosolyogva,
fölnézni mosolyogva*

*ne érezzem búcsúmat,
ne érezzem búcsúmat*

*végzetes-szomorúnak,
végzetes-szomorúnak.*

*Mégis, de fáj!, sajnálom,
mégis, de fáj!, sajnálom,*

*szél leszek egy csontvázon,
szél leszek egy csontvázon,*

*kit egyszer adott a lét,
kit egyszer adott a lét*

*kivirulni szellemként,
kivirulni szellemként,*

*nem örökre bimbózni,
nem örökre bimbózni,*

*quod licet Iovi, non licet bovi,
quod licet Iovi, non licet bovi.*